

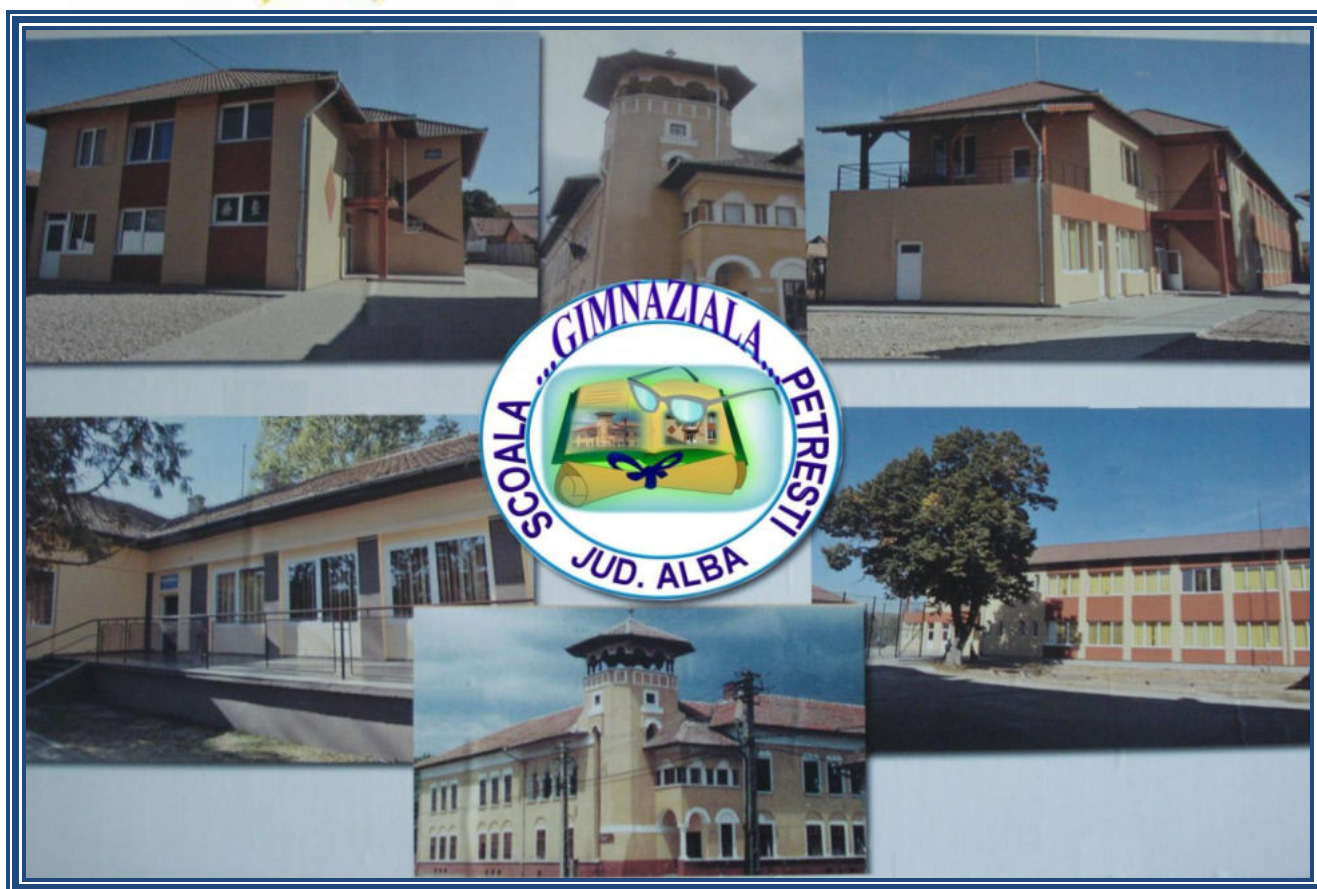
REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

ZÂMBET DE SOARE

Revista Școlii Gimnaziale Petrești
Str. M. Viteazu, Nr. 3
Numărul 8 / 2014

ISSN 2069 - 1815

Creații literare

ANOTIMPURILE

BERINDEI MIHAIL

Clasa a III-a A

Primăvara e frumoasă,
Ghiociei albi răsar,
Iarna pleacă cu o știre:
Primăvara vine iar!

Vara călduroasă vine,
Ca să-nvie câmpurile,
Cu alai de zumzet pline,
Prin pășuni lăcustele.

Toamna vine repede
Să culegem fructele,
Mere roșii și frumoase,
Pere galbene zemoase.

Iarna rece ca și gheața,
Bucuria ei zăpada,
Toți copiii sunt pe dealuri,
Moș Crăciun vine cu daruri.

PRIMĂVARA

ALISIE IOAN

Clasa a III-a A

Ghiociei-au apărut,
Soarele dogoritor
Strălucește ne-ntrerupt
Pe cerul fermecător.

Chiar și păsările toate
Stau și dorm în lina noapte,
Rândunica cea voioasă
Își va face-o nouă casă.

Florile au încolțit,
Zăpada s-a și rărit,
Și cerul alb în albastru s-a transformat,
Ca oglinda-n apă s-a reflectat.

IEPURAȘUL CEL GRĂBIT

MOLDOVAN SERGIU

CLASA a III-a A

De la școală a venit
Iepurașul cel grăbit,
Prin pădurea mare, deasă,
Pe cărarea cea umbroasă.

Năzdrăvanul s-a gândit:
Dintr-o frunză-a construit
O umbrelă foarte mare,
Ca să-l apere de soare.

Coordonator:

Prof. învă. primar – Crăciun Maria

SUB PECETEA TIMPULUI

Timpul este legat de cursul propriei noastre existențe. Mereu observăm cum toate se nasc, evoluează, iar mai apoi, mor, uneori mult prea repede. Toate acestea se întâmplă datorită dorinței nemaiîntâlnite a omului de a cunoaște, dar nu în orice fel, ci într-o perioadă foarte scurtă.

Mă privesc cu ochii minții și mă văd săltând neîncetat ca să ating cele mai înalte piscuri. Pe zi ce trece, constat cum orele par a se transforma în secunde. Cu toții ar trebui să învățăm că o zi niciodată nu e prea lungă ori prea scurtă, așa că fiecare moment trebuie prețuit. Deseori, gândul îmi spune: „Ce crudă este viața! Atunci când ești tânăr, plin de putere și ai tot timpul din lume, ești lipsit de înțelepciune, comiți multe greșeli și, pur și simplu, îți irosești forțele și zilele. Preferi să amâni totul, să aștepti...Iar, mai târziu, când capeți ceva chibzuială, e târziu. Atunci ești deja bătrân și timpul tău e pe sfârșite.”

Am certitudinea că timpul pentru a trăi și a fi fericit nu se sfârșește niciodată. Nu contează cât timp mai ai, atunci când știi să găsești și să simți magia fiecărei clipe. Trăiește acum și trecerea timpului va fi neputincioasă în fața ta! Nu timpul ni se împotrivesc nouă, oamenilor, ci noi ne împotrivism lui.

*Realizat de Georgiana Bucea, clasa a VIII-a A
Prof. coord. – Cristian Ionela*

STRĂJERUL COPILĂRIEI

Luna leneșă veghează parcă de o veșnicie livada bunicilor, îmbrăcând umbrele copacilor în urzeala sa tulbure. Elena nu are somn și, ca în fiecare noapte, iese pe prispa casei ca să privească bolta senină. Simte mrejele unei aventuri ce stă să înceapă, deși liniștea este clintită doar de cântecul greierilor.

Din spatele casei, se aude un strigăt:

-Elena, ești pregătită? o întreabă Ștefan, băiatul vecinilor și, totodată, cel mai bun prieten al fetei.

-Desigur! Abia am așteptat să răsară luna, ca să vedem ce ne mai spune și în această noapte Mărul cel Bătrân.

Când aveau vreo 5-6 ani, cei doi s-au împrietenit cu un copăcel plantat într-o primăvară chiar de ei, la îndemnul bunicii. De atunci au trecut doisprezece ani. Copacul a ajuns Mărul cel Bătrân, iar ei, deși au crescut și au devenit adolescenți, așteaptă în fiecare vacanță întâlnirea cu el. Fiind o noapte cu lună plină, cei doi se gândesc că bătrânul cu brațe vânjoase le așteaptă destăinuirea. Pornesc, așadar, către partea din deal a livezii, se apropie timid de copac și se așază sub el, așteptând... Ștefan își amintește de toate nopțile de vară în care au stat sub copac, povestind cărți și filme, împărtășindu-și întâmplări de peste an și făcând planuri de viitor. Chiar dacă are mulți prieteni în sat, frumoasa Elena are un loc special în inima lui, fiindcă se văd numai în vacanța de vară și niciodată nu le ajunge timpul ca să-și povestească tot ce au făcut de-a lungul anului. Noapte de noapte înnoadă firul istorisirilor, ca nimic din ce au trăit să nu rămână nespus.

La fel au făcut și în acea noapte, până când zorii au clipit la orizont și cocoșii au început să cânte.

*Realizat de Georgiana Bucea, clasa a VIII-a A
Prof. coord. Ionela Cristian*

Destine umbrite

Sărbătorile de iarnă se apropie cu pași repezi, iar Giulia, tutorele celor doi copii ai surorii ei, dorește să le ofere acestora un Crăciun fericit, care să îi facă să uite pentru câteva zile de momentele grele prin care au trecut. Acești copii și-au pierdut ambii părinți, pe prințul Alon de Castlebury și Andreea, o fată simplă din Buffalo, într-un accident teribil petrecut cu câteva luni în urmă. Însă, Giulia își pierde slujba cu câteva săptămâni înainte de sărbătorile de iarnă și simte că astfel îndeplinirea acestei dorințe e imposibilă.

Bunicul copiilor, ducele de Castlebury îi invită pe nepoții lui, împreună cu încântătoarea Giulia să își petreacă Crăciunul la castelul unde locuiește. Bucuroasă că dorința ei se va putea îndeplini, fata pregătește bagajele și pleacă spre castel împreună cu adorabilii copii.

După lăsarea întinericului ajung la castel și sunt întâmpinați de prințul Denes, unchiul celor doi copii, și de servitori. După ce se instalează fiecare în cameră, Giulia îi duce pe copii să-l salute pe bunicul invalid. Intrând în cameră, observă o persoană sobră și serioasă, cu o privire încruntată și deloc prietenoasă. După ce îi zărește mai îndeaproape pe nepoți, își creionează pe față un zâmbet slab. Chiar și prințul Denes se bucură de reacția tatălui său. Fiindcă ducele nu poate fi expus oboselii, copii nu rămân pentru mult timp în camera bunicului.

Micuții sunt chemați la masă de către servitoare împreună cu Giulia și Denes. Aici, tutorele îi întreabă pe cei doi copii ce își doresc de Crăciun. Molly răspunde repede și își spune dorința de a primi o păpușă, pe când Ilan, foarte afectat de moartea părinților, mărturisește că nu are preferințe. Prințul îi adresează aceeași întrebare Giuliei, iar aceasta cere permisiunea de a admira obiectele de antichitate din impresionantul castel.

Dorința domnișoarei este satisfăcută în timp ce servitorii sunt trimiși să aducă un brad mare și frumos. După ce ordinul s-a îndeplinit, Ilan, Molly, Denes și Giulia încep să împodobescă bradul ca o adevărată familie. Într-un târziu sunt întrerupți de Gerard, care împotriva sănătății precare, vine în salonul principal să vadă ce se întâmplă. La prima înfățișare se arată mâniaș, din cauza faptului că nu i s-a cerut permisiunea, dar apoi, când Ilan îi arată decorațiunea preferată, primită cu ani în urmă cadou de Crăciun, se alătură familiei la împodobirea bradului, simbol al Crăciunului.

În tot acest timp, Ilan caută cu disperare lucruri din copilăria tatălui său, având convingerea că numai așa va rămâne mereu alături de el. Unchiul Denes hotărăște să-și învețe nepotul să fie un bun arcaș, asemenea tatălui, ca în acest fel, băiatul să se simtă mai aproape de persoana care îi lipsește atât de mult. Băiatul acceptă propunerea și dovedește a avea îndemânare. Spre seară, când crede că nimeni nu îl va observa, intră în camera prințului Alon, și privește atent fiecare lucrușor din copilăria tatălui. Ilan se simte oarecum singur, ca și cum o parte din el ar lipsi.

Această lipsă este creată de iubirea pe care părinții le-o dăruia amândurora. Într-un colț al camerei observă trofee câștigate de tatăl său, cel mai bun arcaș, iar acest lucru îi aduce o oază de bucurie și un zâmbet timid.

Este Ajunul Crăciunului și seara se lasă încet în ținutul Castlebury. Ducele Gerard îi cheamă pe Ilan, Molly, Denes și Giulia în salonul cu bradul frumos împodobit, unde îi așteaptă Moș Crăciun și multe cadouri. Molly este fascinată de tot ce se întâmplă în jurul ei, iar Ilan rămâne mereu cu gândul la părinții lui, învăluit de lipsa acestora. După câteva minute, Gerard devine serios și pe fața lui apare tristețea. Și-ar dori atât de mult că fiul lui, Alon să fie prezent, dar Giulia îi reamintește că Alon și Andreea sunt prezenți în privirea lui Ilan și zâmbetul lui Molly.

În brațele lui Moș Crăciun, Ilan și Molly simt magia sărbătorilor de iarnă, iar Giulia trăiește împlinirea dorinței prin fericirea copiilor.

Din și despre experiența lecturii...

Prof. Andreea Dănilă

Experimentăm jocuri, situații inedite, creăm propriile noastre lumi, descifrăm. Punem întrebări și căutăm răspunsuri. Alegem, pierdem, zâmbim. Îvingem sau suntem învinși. Iubim și sperăm. Mai presus de orice, cunoaștem și trăim, sau... trăim și apoi cunoaștem. Ne cunoaștem pe noi vorbind despre pasiuni, temeri, despre amalgamul de trăiri în care se concentrează toată ființa.

Lectura, ca și trăirea autentică, e o formă a cunoașterii de sine. Experiența vieții, a cotidianului ne ancorează în realitate istorică. Dincolo de realitatea înconjurătoare, însă, experiența lecturii devine un exercițiu de cunoaștere a sinelui, o cunoaștere desfășurată în tăcere, o incursiune în durata propriei ființe. Așadar, câte cărți în bibliotecă, tot atâtea euri; sau unul și același disipat în alt timp și în alt spațiu. Și simți cum citindu-le, cuvintele se aleargă într-un act de reconstrucție, de creare a unor noi universuri. Cuvinte, șiroaie de cuvinte într-un dans deplin. Joc de cunoașteri, labirint, fascinație. Așa e definit de mine spațiul lecturii.

Senzații dintre cele mai stranii le trăim la fiecare aventură printre cuvintele cărților. În fond, a citi înseamnă transformare continuă. Înseamnă delimitarea binelui de rău într-o lume care nu e a ta, într-o viață ce nu îți aparține. Cărțile sunt un fel de machete sau sunt prototipuri, variante multiple ale vieții reale. Dincolo de sensuri și semnificații, de simboluri ce se cer descifrate, universul ficțional este oglindirea realității înconjurătoare. Exercițiul lecturii desface măștile, cercurile de sticlă ale cuvintelor și le așează pentru a configura un tot general-valabil. Astfel, microcosmosul cărții nu mai e reprezentat de linii abstracte pe care aleargă acrobatic personaje, ci e însuși cosmosul în care sunt integrate concentrice forme, universuri, ființe care deșiră viața în ipostaze delirante. De aici pornește trăirea, din vegetația luxuriantă a cuvintelor, din paginile ca întinderi fertile.

Mă desfac din crisalida timpului de fiecare dată când percep cu toate simțurile magia lumii dintre coperte. Am trecut prin toate ipostazele: de la inocența senzațiilor la delirul provocat conștient prin lectură. Să te afunzi cu tot corpul în lumea cuvintelor, să le auzi strigătele acute sau șoaptele aproape indescifrabile, durerile și împlinirile, să le simți formele de la rotund la ascuțit și invers, prin porii filelor! Câtă nebunie, fascinație, curaj sau inocență în a le urma până la final, fără să știi de ce, fără să știi până unde te vor purta trăirile... pași grăbiți spre atingerea sentimentului de catharsis. Și apoi îți poți întoarce privirea înapoi în tine și, pentru câteva clipe, poți râde sau plânge în neștire: prin ființele create numai din cuvinte așternute pe hârtie ai parcurs călătoria spre tine... câte un pas, câte o trăire, câte un personaj, identificări sau relații antonimice. Te poți afunda în tăcere ca o lebădă surprinsă de propriul strigăt, adu-meci trăirile pe care le poate naște o carte. Toate acestea sunt o dimensiune a ființării, utopii create în descendența lecturii. Sunt un alt eu, fiecare carte e o altă față din natura histrionică a sinelui.

De multe ori m-am imaginat printre cuvinte. Unele își dădeau mâna și se făceau șiraguri, se împleteau în jurul gâtului, halucinante ca niște Iele. Altele, în fel și fel de nuanțe, îmi ridicau pleoapele grele de plâns și absorbeau din jurul lor toate lacrimile. E un fel de cristalizare, de atingere a unei stări de firesc. Copil fiind, într-o inocență fără limite, cărțile îmi păreau de nisip și le îngrijeam știind că vor prinde viață. Lectura devenea un ritual aproape inconștient. Față în față cu lumea scrisă universul căpăta proporții ludice, iar imaginația mea era pusă la încercare.

Transformări, șovăieli în semiobscuritatea necunoașterii, când urmăream cuvintele atent înlănțuite, când le citeam ca și cum aș fi înghițit ape limpezi și repezi. Pipăiam paginile ca pe niște chipuri neștiute, la început cu mâini tremurătoare de copil, care părea a nu înțelege jocul acesta: când citeam nu mai eram eu (cea reală!), mă transmutam în lumea fictivă a cărții, într-o pseudorealitate, printre personaje, pe care mai apoi le cunoșteam... eram mută de uimire și pentru mult timp aveam un fel de teamă: ca nu cumva toată această experiență a lecturii pe care o trăiam pe

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

nerăsuflăte, cu atâta pasiune, să nu fie un coșmar, în care lumea mea ar putea fi locuită de umbre, stafii, chipuri difuze. Nu înțelegeam dacă, deschizând cartea, devenit un gest sacru, pășeam eu în alte lumi sau invers, într-un ritual de întoarcere, universuri și timpuri îndepărtate îmi locuiau propria viață... Uneori aveam chiar sentimentul bizar că sunt un salvator, că personajele căpătau viață la apariția mea și atunci mă cuprindea un sentiment de fericire deplină, parcă rostirea cuvintelor înscrise în pagini, într-un timp, poate neștiut, deveneau vii, le trezea din amorțirea unor somnuri adânci.

Au rămas vii amintirile unor momente când adunam lângă mine cărți, doar la gândul că simțindu-mă, senzorial sau sufletește, le pot reda viața... apoi, o entitate cel puțin fantastică îmi părea a fii scriitorul... Era straniu, toți „creatorii de universuri” îmi apăreau întorși cu spatele, nu zăream niciodată chipul. Alura difuză, incapacitatea de a identifica semne particulare, îmi coagulau gândurile în jurul unei idei: creatorul era unu și același! O ființă înzestrată cu o putere miraculoasă, cu o imaginație care umplea contururi scriind, sau poate doar un spirit divin care sufla la scrijelirea fiecărui cuvânt, așa născându-se toate cărțile... Nu vedeam făptura concretă, auzeam numai scârțâitul peniței, ca o linie melodică venită din alte constelații. Era magie! Răsunet de forțe creatoare, ca și cum ideile izvorau în sonorități depline, line și plăcute; alteori ca un iureș, cuvinte răvășite, îndărătnice, nesupuse și atunci scrisul se metamorfoza în zgomote coșmarești, înfiorătoare, de parcă toate cuvintele ar fi distrus entitatea celui menit să le aștearnă pe hârtie. Erau țipete, răfuieli, certuri – ființa menită creației descompunându-se treptat, procesul creației devenind un gest de anulare a sinelui. Paginile se hrăneau nevăzut cu sufletul propriului născător, în ștersături, tatonări ale sensurilor, chin, concentrare, mâini palide și neputincioase, că mă întrebam dacă scrisul este izvorât chiar din mâinile unui trup nevăzut. Îmi imaginam apariția cărții ca pe o moarte a însuși creatorului, ca și cum fiecare scriere ar fi particulă dintr-o viață a celui ce i-a dat viață... așa îmi explicam identitatea creatorului, stingându-se pe sine pentru o naștere, o extincție treptată, lentă, până la scrierea Cărții Cărilor. Alteori, când gândurile erau mai senine, creatorul era identificat cu însăși făptura serenă a unui înger... chipul, auroră primăvărarică, amaneta timpul, și scria... într-o undă de lumină, în efuziuni, în liniște deplină, că foile deveneau chiar oglinzi transparente, pe care se înșirau fluent, armonios noi lumi.

În timp, am făcut un pact cu toate cărțile, după ce am conștientizat legăturile profunde pe care le experimentasem: ele dispersau pasaje din infinitul lumii revelându-le în situații, idei și caractere, iar eu, descifrându-le, percepeam lumea din multitudinea de perspective. Ele, cu chipuri taciturne, să-mi zâmbească himeric la fiecare gest: când le privesc, le aranjez sau le deschid. Iar mai apoi, într-un climax al trăirilor, să se identifice cu mine în timpul lecturii, al relecturii sau... în orice timp!

Franz Binder – o istorie reînviată

Prof. Bădescu Lacrima-Johanna

Asociația brașoveană *Grupul pentru Inițiativă Locală (GIL) CORONA*, în colaborare cu Muzeul de Etnografie Universală „Franz Binder” Sibiu și Muzeul Municipal Sebeș au implementat la Sibiu și la Sebeș un proiect cu sprijin financiar din partea Guvernului României, Departamentul pentru Relații Interetnice. Prin acest proiect, echipa organizației nonguvernamentale GIL Corona și-a propus să stârnească curiozitatea copiilor de a vizita expozițiile celor două muzee, din Sibiu și din Sebeș și să-i ajute să înțeleagă că diferențele culturale pot nu doar să separe, dar și să apropie oamenii.

Coordonați de către doamnele profesoare Bădescu Lacrima, Petra Elena, Bădescu Cristina și Cibu Maria, elevii claselor a IV-a D, a V-a D și a VII-a D de la școala noastră au fost familiarizați cu personalitatea lui Franz Binder prin ateliere interdisciplinare, vizite muzeale, lecții interactive și prin cartea *SHILLUK. Scrisoare despre Franz Binder. Letter about Franz Binder*, tipărită în ediție bilingvă, română-engleză, în cadrul proiectului. Povestea evocă un personaj excepțional: colecționarul și exploratorul german transilvănean Franz Binder. Universul lui a fost recreat de scriitorul Radu Vancu, pornind de la documentația pusă la dispoziție de către cele două muzee implicate.

Pădurea, un loc feeric

Considerată aurul verde, pădurea este pentru fiecare ființă unul dintre cele mai elementare locuri din lume. Fără pădure, noi nu am putea supraviețui, deoarece arborii din jurul nostru oferă mediului înconjurător oxigenul necesar vieții noastre.

Pentru pădure, primăvara înseamnă un nou capitol din viața ei. Întreg văzduhul se îmbracă în haine noi de sărbătoare. Pomii au sperat, cu fiecare crenguță, ca mănunchiul strălucitor al razelor de soare să-i îmbrace și pe ei în lumină și culoare. Natura pictează totul într-o verdeață înmiresmată. Lacrimile ghiocilor nu sunt nici ele lipsite din peisaj și își fac apariția printr-un adevărat spectacol.

În timpul verii, atunci când aerul neclintit devine arzător, adâncul pădurii te îmbie la răcoare. Pădurea, pictată cu un verde mai puternic, răspândește o atmosferă de pace în întreg peisajul. Salcâmi, îmbrăcați în flori multicolore, împrăștie mirosul lor îmbietor. Atunci când atmosfera este încărcată datorită impozantei mingi de foc de pe bolta cerească, pădurea te așteaptă zâmbitoare să o vizitezi.

Toamna este anotimpul special pentru pădure, deoarece se schimbă într-o mantie aurie. Întreg văzduhul este zugrăvit în pete ruginii, iar pădurile s-au îmbrăcat într-o platoșă de aramă. Pe cap poartă o fascinantă cununiță formată din fructe gustoase. Soarele se ascunde după norii cenușii, căci puterea lui nu mai este așa de mare. Crengile copacilor sunt țesute în fire de aur cu ajutorul frunzelor ruginii.

Crăiasa Zăpezii acoperă apoi pădurea cu o mantie albă și pufoasă. Copacii sunt ca niște soldați muți și reci, cu zale de gheață. Crengile sunt îmbrăcate de către fluturii lucitori într-un palton de nea. În timp ce fulgii se joacă de-a prinselea prin aer, copacii încercă să se consoleze unul pe celălalt pentru a uita de frigul cel năpraznic.

Pădurea este un loc privilegiat ce ne îndeamnă să o cunoaștem și să aflăm cât de specială este ea.

*Coman Olivia Maria, clasa a VII-a D
Prof. coordonator – Bădescu Lacrima Johanna*

Sărbătoarea – liant între sacru și profan

Prof. Ionela Cristian

Păstrătorul admirabilului port popular, al poeziei și dansului popular, al tradițiilor strămoșești, dar mai ales al sărbătorii, a fost și va fi pentru totdeauna **satul** – expresie a legăturilor strânse ale populației cu natura locurilor. Datinile și obiceiurile specifice anumitor sărbători au constituit, în satul tradițional, cadrul în care s-a plămădit întreaga noastră producție spirituală, principalele momente de materializare în cântec și poezie a năzuințelor, bucuriilor și durerilor țaranului român.

Etnologul Vasile Băncilă susține că: „Sărbătorile înlesnesc definirea modului cum țaranul român a înțeles să valorifice timpul, să-l corecteze. Țaranul a acceptat trecerea timpului, dar a punctat-o cu sărbători, cu momente de absolut. El trăiește trecerea timpului, însă o trăiește armonios și când depășește timpul e pentru a intra în eternitate”. Sărbătoarea înseamnă moment de trăire spirituală maximă, este sentimentul luminos al împărtășirii tuturor, care reușește să umple toată realitatea concepută ca o nesfârșită ordine providențială. În sărbătoare, transcendentul coboară și se arată oarecum în lume, făcându-i pe muritori să-i simtă prezența. În sărbătoare, orice obiect, orice fragment de obiect nu mai e opac, el primește semnificație.

Poporul român a dovedit o mare aptitudine de a crea moravuri și o impresionantă voință de sărbătoare. Unele sărbători sunt consacrate divinității, altele naturii, fără ca ordinea naturii și ordinea transcendentului creștin să fie vreodată separate pe deplin. Preocupat de ideea de sărbătoare, Paul P. Drogeanu spune că: „Sărbătoarea e o mască pusă pe fața duratei cotidiene și în același timp pe obrazul timpului sacru. Vremea sărbătorii instituie o limită între duratele de zi cu zi și cele numinoase, dar o limită asemănătoare măștii ce devine obraz”. Sărbătorescul, care este pentru și contra sacralului, trece spre acesta și rămâne parțial el însuși. Sărbătorescul nu este doar întovărășire și transcedere a sacralului pe drumul spre om, ci este și petrecere propriu-zisă a omului care a trecut și a rămas în bucuria festivității.

Dacă timpul festiv e o oprire a curgerii temporale, spațiul sărbătorii dinamizează întinderile, le face să curgă dincolo de limite. În timpul sărbătorii avem ocazia de a face ceea ce nu facem de obicei și, ceea ce facem de obicei capătă o strălucire singulară. Împodobirea, prin costumul de sărbătoare de exemplu, e o formă de purificare fără de care nu intri în rândul oamenilor festivi. Sărbătorile regroupează oamenii spre a-i face fericiți și orice adunare se execută nu doar prin simpatie și comunicare analogică, ci și prin contactul direct, printr-o acțiune fastă a unora asupra celorlalți, ce ocupă axa verticală în festiv. Se știe că în timpul sărbătorilor de Crăciun și Anul Nou, flăcăii din satele românești, grupați în cete de colindători, înainte de a se răspândi pe la casele fetelor și ale rudelor, se întâlnesc la răspântii sau în fața edificiilor cu rol de centru al vetrei din sat sau din așezarea respectivă ca să se întreacă prin cântec.

Sărbătorescul este o ostentativă reprezentare a fericirii, dar nu ca ideal, ci ca împlinire. Cercetător iscusit, Vasile Băncilă susține că, deseori, festivalul îi transferă și pe „nefericiți” în sfera bucuriei. Așadar, cu ocazia sărbătorilor a fi fericit și a spune că ești, nu reprezintă un semn rău, o trufie și o mândrie a omului, ci o stare existențială îngăduită fără excepție pentru liniștiți și neliniștiți.

Activități desfășurate în cadrul bibliotecii

În anul școlar 2013-2014, Biblioteca Școlii Gimnaziale Petrești a desfășurat activități care s-au derulat atât în școală, având colaboratori elevii și cadrele didactice, cât și la Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba-Iulia, Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș.

La începutul anului școlar s-a realizat activitatea „Popas la biblioteca școlii” la care au participat preșcolari, elevii claselor I, învățătorii, având ca scop vizitarea și recunoașterea bibliotecii aflată în dotare.

În vederea stimulării lecturii în rândul elevilor școlii s-a realizat o expoziție de carte, expoziție pusă sub titlul „Prietenă mea, cartea”.

În colaborare cu prof. Ionela Cristian, prof. Lacrima-Johanna Bădescu, prof. Andreea-Maria Dănilă și prof. Maria Cibu am realizat momente poetice:

„Mai aproape de Eminescu”

„Pe urmele profetului Blaga”.

Tot în cadrul bibliotecii școlare au mai fost organizate și sărbătorite următoarele activități:

- Ziua internațională a bibliotecii școlare
- Caravana culturală
- Carnavalul Toamnei
- În lumea poveștilor
- Atelier de creație și pictură.

Biblioteca este un loc căutat și îndrăgit de elevi.

**Bibliotecar,
Gabriela Honceru**

Potențialul turistic natural al Municipiului Sebeș

prof. Cibu Maria

Potențialul turistic natural al Sebeșului este dominat de nota particulară ce o imprimă relieful, în special Râpa Roșie, principala rezervație a zonei, unică prin „ansamblul sculptural”. Pitorescul peisajului este completat de bogăția și varietatea florei.

Pe malul drept al râului Secașul Mare, în unghiul cuprins între valea râului și confluența cu pârâul Slatina, se întinde pe o lungime de 800 m, Râpa Roșie, una dintre rarele minunății ale naturii, care, pe lângă frumusețea sa naturală, deschide iubitorului de natură și un mic orizont spre trecutul îndepărtat. Față de valea râului, înălțimea sa ajunge la 240 m și la 496 m deasupra mării.

Timpul necesar pentru sedimentarea și săparea văilor este evaluat de către geologi la circa 60 milioane de ani. Abruptul spectaculos al reliefului de la Râpa Roșie, și-a dobândit reputația de monument natural datorită aspectului geomorfologic atât de particular al gresiilor cuarțo-argiloase, cu intercalații de argile roșii, care sunt supuse și azi unor active procese modelatoare.

Râpa Roșie -Sebeș

Din rocile puțin consistente de pietrișuri, nisip, argilă talcoasă, nisip galben, marnă cenușie-alburie, argilă roșiatică sau verzuie cu pietriș, urmate de un conglomerat de fragmente de cuarț, cremene, gresie și șisturi cristaline, eroziunea a modelat piramide și culise gigantice nude, ducând astfel la apariția dantelăriei de forme sculpturale cu microrelieful etajat al Râpei Roșii, de o remarcabilă valoare științifică.

Culoarea roșie a straturilor Râpei Roșii se datorește unei compoziții de fier asemănătoare ruginii.

Pentru ochiul omului, coloanele ori turnulețele lângă care se întâlnesc poduri suspendate și pâlnii prin care curge apa în partea de jos a eroziunii, fără a fi observată, este o lucrare continuă care

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

prezintă forme noi sculpturale de la un sezon la altul. Cu ocazia erodării apar adesea la suprafață, trunchiuri de copaci carbonizați, ori schelete ale unor animale arhaice, ca cele de mamut.

Întreaga Râpa Roșie este monumentală, impresionantă, prin măreția și alcătuirea ei variată, unică la noi în țară.

Râpa Roșie este un mozaic de monumente ale naturii și din punct de vedere floristic.

Astăzi, flora râpei cuprinde exemplare caracteristice Europei mediteraneene și arctice, ținuturilor pontice și baltice, precum și specii endemice și rare.

Fauna actuală nu este deosebită față de cea din împrejurimi, adăpostul natural atrăgând aici păsări și mamifere.

Deoarece Râpa Roșie a fost declarată în 1958 monument al naturii, va putea fi astfel păstrată în originalitatea ei complexă, de care se vor bucura și urmașii noștri.

Pentru turiști, este un îndrăgit loc de drumeție în tot timpul anului, dar mai ales primăvara, când varietatea covorului floral te destinde prin coloritul său.

Rezervația complexă Râpa Roșie

Prin originalitatea ei complexă, Râpa Roșie reprezintă o chemare pentru cei care ajung pe meleaguri sebeșene.

Teorema lui Thales

Prof. Nicoara Daniela-Florina

Thales din Milet (624 - 546 î.Hr.), după cum afirmă Proclus, ar fi cunoscut teoremele privitoare la triunghiurile asemenea, cu ajutorul cărora a măsurat depărtarea unui vas de la țărmul mării. De asemenea, tot cu ajutorul unor teoreme de geometrie, el ar fi măsurat înălțimea marii piramide a lui Keops.

Astăzi, sub numele de „**teorema lui Thales**” sunt cunoscute legăturile care există într-o configurație de cinci puncte, ABCDE, unde A, B, D sunt coliniare, A, C, E sunt coliniare, iar DE este paralel cu BC.

De aici se pot lămuri mai departe asemănarea a două triunghiuri (șase puncte) și mai departe, asemănarea a două figuri geometrice în spațiul tridimensional sau cu mai multe dimensiuni. Se poate caracteriza o geometrie prin atributul „thalesiană”, indicând că în aceea geometrie funcționează teorema lui Thales.

Pentru a demonstra teorema lui Thales este necesară noțiunea de „comensurabilitate”. Cu alte cuvinte, segmentele care intervin trebuie să aibă o măsură comună iar raportul lor trebuie să fie un număr rațional.

Cum, în general, două segmente nu sunt comensurabile, în geometria modernă apar noțiunile de „număr real”, „corp”, „spațiu vectorial”, „transformare liniară” și până la urmă „omotetie” (adică asemănare în cel mai general caz), care pot valida teorema lui Thales și pentru alte triunghiuri cu laturi incommensurabile.

Reciproca teoremei lui Thales:

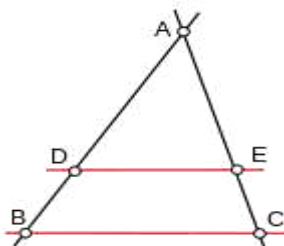
Dacă o dreaptă determină pe două din laturile unui triunghi, sau pe prelungirile acestora, segmente proporționale, atunci ea este paralelă cu a treia latură a triunghiului.

Dacă:

$$\frac{AD}{DB} = \frac{AE}{EC}$$

atunci:

$$DE \parallel BC$$

O ecuație salvatoare

Prof. Ghibescu Maria

Povestitorul: A fost odată în țara Sumerienilor, sunt patru mii de ani de atunci, un guvernator tare hain care gestiona hambarul unei cetăți nu departe de Golful Persic.

Era acest guvernator tare temut de către toții scribii, cărora le cerea regulat situația bogățiilor cetății, o cetate cu un conducător chelțuitor, astfel încât nu numai că hambarul era întotdeauna gol, dar mai mult, se împrumuta adeseori cu grâu de la cetatea vecină pentru a-și plăti slujbașii. Astfel de multe ori se întâmpla ce o să vedeți:

Guvernatorul: Câți saci mai sunt în hambar?

Scribul 1: Nu mai este nici un sac, ba mai mult datorăm trei saci cetății vecine.

Povestitorul: Și așa se întâmpla de fiecare dată, ei aveau datorie de 4, 5 sau 6 saci, iar acest lucru l-a iritat peste măsură de această stare de lucru, guvernatorul nu și-a mai putut stăpâni mânia și a luat hotărârea de a condamna la moarte pe oricare scrib care îndrăznea să-i răspundă că cetatea este datoare cetății vecine. După așa o hotărâre severă, nimeni nu mai vroia să ocupe această periculoasă funcție.

Și totuși într-o zi, s-a găsit un scrib, care s-a hotărât să candideze.

Scribul 2: M-am hotărât să candidez.

Prieten: Vei fi și tu executat!

Scribul 2: Așa ceva nu mi se va întâmpla!

Povestitorul: La scurt timp primește vizita guvernatorului și îi pune întrebarea fatală

Guvernatorul: Câți saci mai sunt în hambar?

Dacă îmi vei răspunde că avem datorii vei fi executat, iar dacă mă minți, vei fi de asemenea executat!

Povestitorul: Scribul fără să se sperie răspunde:

Scribul 2: Puternice guvernator, de trei ori numărul de saci care se află în hambar plus încă șapte saci, dau același rezultat ca și când aș adăuga cincisprezece saci la numărul sacilor din hambar înmulțiți cu cinci. Iată ce tu pozezi!

Povestitorul: Ca mulți alți funcționari autoritari și cruzi, guvernatorul era cam prost și n-a înțeles nimic din răspunsul dat de scrib. Totuși cum scribul nu a vorbit de datorii, el decide să nu-l execute pentru acest motiv și se duce imediat la hambar să verifice dacă ceea ce i-a spus scribul este adevărat.

Foarte supărat, guvernatorul răspunde:

Guvernatorul: Tu nu mi-ai anunțat datoriile, m-ai mințit, deci trebuie să te execut!

Povestitorul: Scribul surâzând, răspunde:

Scribul 2: În nici un caz, eu nu te-am mințit! O să explic totul.

Notez cu x numărul de saci. Numărul de saci trebuie să fie exprimat printr-un număr întreg, $x \in \mathbb{Z}$, deoarece este vorba de o datorie.

Scriem ecuația problemei $3 \cdot x + 7 = 15 + 5x$

Rezolvăm ecuația $3x - 5x = 15 - 7$

$$-2x = 8$$

$$x = -4$$

Cum am obținut -4 , înseamnă că avem datorie de 4 saci la cetatea vecină, deci, nu te-am mințit, iar pentru că te-am făcut să știi că sunt 4 saci datorie, fără să ți-o zic direct, nu trebuie să fiu condamnat.

Povestitorul: Guvernatorul foarte supărat, răspunde:

Guvernatorul: Bine.

Povestitorul: Și uite așa, scribul și-a salvat viața, grație acestei subtile invenții, căreia matematicienii i-au pus mult mai târziu un nume „ecuație”.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

Sportul de performanță se definește ca un complex de exerciții fizice și jocuri practicate metodic la discipline sportive care se finalizează prin competiții în vederea stabilirii erarhiei și valorilor. Performanța sportivă este dependentă de trei surse principale:

- valoarea biologică și personalitatea sportivului;
- corpul de specialiști și programarea antrenamentului;
- volumul de pregătire.

Cea mai importantă sursă este potențialul genetic și talentul sportivului, depistat și încadrat într-un program de pregătire.

Selecția reprezintă o acțiune amplă privind evaluarea pe diferite planuri (starea de sănătate, nivelul stării și dezvoltării fizice, starea funcțională și psihică a unui mare număr de copii și juniori). Educația fizică și sportul școlar în contextul actualului sistem de învățământ prezintă următoarele caracteristici:

- numărul insuficient de ore la nivelul claselor V-VIII privind selecția și pregătirea echipelor reprezentative ale școlii;
- calendar competițional-școlar, formal (lipsă factor economic);
- protocoale și parteneriate între Ministerul Educației și cel al Federației Sportive fără susținere materială.

Impactul rețelelor de socializare asupra adolescenților

Prof. Alexandru Marcel Sentea

Deși trăim într-o perioadă în care rețelele de socializare au un impact puternic în viața noastră deoarece facilitează comunicarea și accesul la diferite surse de informații, utilizarea în exces a acestor mijloace de comunicare virtuală poate atrage după sine o serie de consecințe negative în planul dezvoltării emoționale sau sociale ale adolescentului.

Rețeaua socială este definită ca un grup de indivizi, care sunt împreună și fac parte dintr-un anumit grup, adesea asemănându-se cu o comunitate sau un cartier. Deși rețelele sociale sunt posibile și offline, cu persoane care se văd și se întâlnesc, mai ales în școli sau la locul de muncă, sunt mult mai populare rețelele de socializare din mediul online.

Pe lângă avantajul folosirii nelimitate a jocurilor online, clipurilor muzicale și a informațiilor de ultima oră din diferite domenii, rețelele de socializare pe internet oferă spațiu larg comunicării în timp real prin serviciul de chat sau de email, dar și prin intermediul microblogging-ului. Sute de milioane de utilizatori provin din diverse categorii sociale – oameni simpli, artiști, jurnaliști, politicieni, oameni de afaceri etc – și au în comun dorința de comunicare și de divertisment în „comunitate”: fie că este vorba de Facebook, Twitter, Hi 5, My Space și alte rețele.

Facebook-ul, este una dintre cele mai utilizate rețele de socializare și care folosit în exces te ține captiv într-o lume virtuală

Utilizând în mod excesiv comunicarea virtuală suntem expuși anumitor riscuri care vizează atât formarea și dezvoltarea personalității tinerilor, cât și calitatea și valoarea comunicării.

În spatele monitorului sunt oferite doar acele aspecte sau informații pe care dorim ca celălalt să le perceapă. Așadar, de cele mai multe ori, comunicarea în mediul virtual ne oferă informații trunchiate, incomplete și neadevrate realității la care ne raportăm. În cazul persoanelor care manifestă teamă de relaționare, de expunere și comunicare în public se adâncește și mai mult prăpastia dintre persoana în cauză și mediul social.

Tinerii au nevoie să relaționeze în mod direct, să comunice deschis, dezvăluindu-și și modelându-și pozitiv personalitatea, iar abordarea exclusivă în spațiul virtual nu face altceva decât să-i țină captivi în propriul univers.

Pe Twitter sau pe Instagram o să vezi doar ce vrea celălalt să vezi, nu realitatea!

De asemenea, un alt neajuns al interacțiunii în spațiul virtual îl reprezintă riscul de a stabili relații cu persoane care își ascund identitatea sau oferă drept paravan o falsă identitate, relația în sine sau comunicarea ajungând pe o pistă falsă.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

Emoticonurile sunt doar de decor! Puțini sunt cei care zâmbesc atunci când folosesc un smileyface.

Emoticonurile și cuvintele scrise nu pot înlocui limbajul nonverbal, atât de important în transmiterea informațiilor cu privire la trăirile și emoțiile celuilalt. Comunicarea are mereu în centru emițătorul mesajului, prin faptul că informațiile pornesc de la un gând, o idee sau o imagine pe care acesta o postează și în felul acesta informațiile circulă unidirecțional.

În concluzie, rețelele de socializare, ne ajută să fim mereu la curent cu noile știri, să accesăm poze sau informații despre prieteni apropiați, cunoștințe, familie sau foști colegi pe care nu i-am mai revăzut de mult timp, să nu ratăm nicio zi de naștere, însă, interacțiunea în spațiu virtual, ca orice alt aspect al realității, pe care îl facem în exces, poate atrage după sine o serie de consecințe negative, de care trebuie să ținem cont atunci când avem o astfel de abordare.

CURIOZITĂȚI

Trăim într-o lume fascinantă. Din păcate, știm prea puține lucruri despre ea. În încercarea de a elucida cât mai multe din mistere, am adunat unele curiozități pe cât de uimitoare, pe atât de adevărate:

- Este imposibil să plângi în spațiu. Din cauza absenței gravitației, lacrimile nu pot curge.
- Din punct de vedere fizic, este imposibil ca porcii să vadă cerul.
- Pirații purtau cercei, deoarece credeau că le îmbunătățește vederea.
- Dacă vă întrebați cine a fost primul: oul sau găina, Biblia detine răspunsul. Potrivit Genezei 1:20-22, găina a apărut înaintea oului.
- Majoritatea elefanților cântăresc mai puțin decât limba unei balene albastre.
- Se estimează că, pe parcursul vieții, fiecare din noi a înghițit cel puțin 8 păianjeni.
- Veverițele uită unde își ascund aproximativ jumătate din hrana procurată.
- Pe suprafața corpului uman, trăiesc mai multe vietăți decât toți oamenii de pe întreaga planetă.
- Laptele hipopotamilor este roz.
- Păsările nu urinează.
- Chiar și în deșertul Sahara, a nins odată. Pentru 30 de minute, pe 18 februarie, 1979.
- În timpul vieții, o persoană produce suficientă salivă, cât să poată fi umplute două piscine de dimensiuni normale.
- Cimпанzeii și coțofenele sunt singurele animale capabile să își recunoască imaginea în oglindă.
- Dacă nu ar fi fost adăugați coloranți, Coca Cola ar fi fost... verde.
- Biblia este cea mai furată carte din lume.
- Ochiul unui struț este mai mare decât creierul acestuia.
- Omul uită aproximativ 80% din tot ce învață pe parcursul unei zile.
- Limba unei girafe măsoară 50 de centimetri. Este singurul animal care își poate introduce limba în ureche.
- De peste 40.000 de ani, nici o specie de animale nu a mai fost domesticită.
- Vasele de sânge din creierul uman măsoară aproximativ 161.000 de km, suficient cât să înconjoare Pământul de patru ori.
- Nu poți sforăi și visa în același timp.
- Cele mai numeroase vietăți de pe planetă sunt artropodele. Până acum, au fost descoperite circa 70.000 de specii de păianjeni.
- De-a lungul vieții, o persoană merge atât de mult pe jos, încât ar putea face ocolul Pământului de două ori.
- Un copil ar putea înota prin venele unei balene.
- Învățarea a două limbi înainte de vârsta de 5 ani influențează modul în care creierul se va dezvolta.
- Peste 35 de miliarde de e-mailuri se trimit în fiecare zi.

*Denis Petric, Toni Drăghici și Raul Mureșan, clasa a VII-a D
Prof. coordonator – Bădescu Lacrima-Johanna*

CURIOZITĂȚI ALE LIMBII ROMÂNE

- Cea mai lungă denumire de localitate din România formată dintr-un singur cuvânt este **Streisângeorgiu** (15 litere)
- Cea mai scurtă denumire de localitate din România este **Ip** (2 litere)
- Verbul „**A PUNE**” dă naștere celor mai multe derivate cu ajutorul prefixelor. Iată care sunt acestea:

	PUNE		PUNE		PUNE
ante-		im-		pro-	
autoim-		indis-		re-	
com-		inter-		recom-	
contra-		juxta-		su-	
de-		post-		super-	
descom-		pre-		supra-	
dis-		predis-		supraex-	
ex-		presu-		trans-	

- Cacofonii acceptate în limba română sunt: **ION LUCA CARAGIALE**
BISERICA CATOLICĂ
TACTICA CAVALEREASCĂ
EPOCA CAPITALISTĂ
BANCA COMERCIALĂ
- Care cuvânt este scris INCORECT în toate dicționarele limbii române? Este cuvântul... „INCORECT” !
- Care cuvânt din limba română are 3 silabe și 31 de litere? Este cuvântul... „ALFABET” !
- În cursul unei vieți de 70 de ani, un om rostește peste un miliard de cuvinte.
- **CINCI** și **DOUĂSPREZECE** sunt singurele numere cu atâtea litere câte reprezintă.
- Cele mai lungi cuvinte scrise cu litere care sunt și cifre romane (C, D, I, L, M, V, X):
IDILICII, CICLICII (8 litere)
CIVICII, CIMILII, MICIMII (7 litere)
- Cel mai lung cuvânt alcătuit numai din note muzicale: **SIMILARE** (8 litere)
- Singurele substantive feminine terminate în „-i” din limba română sunt cuvântul **ZI** și numele zilelor săptămânii de **LUNI** până **VINERI**.

Prof. Bădescu Lacrima – Johanna

- Unii termeni medicali sau din chimie pot ajunge chiar la peste 30 de litere. Iată câteva exemple:

DIFOSFOPIRIDINNUCLEOTIDPIROFOSFATAZA (36 de litere)
ENCEFALOMIELOPOLIRADICULONEVRITA (32 de litere)
GASTROPILORODUODENOJEJUNOSTOMIE (31 de litere)

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

DICLORDIFENILTRICLORMETILMETAN (30 de litere)

- Cel mai lung cuvânt care conține toate cele 5 vocale principale (a, e, i, o, u) doar o singură dată: BILDUNGSROMÂNESC (16 litere)
- Cel mai lung cuvânt care conține doar două vocale: TRANSPLANT (10 litere)
- Cele mai lungi cuvinte univocalice:

A - ABRACADABRANTA (14 litere)

E - DEGENERESCENTELE, REGENERESCENTELE (16 litere)

I - INDISTINCTIBILII (16 litere), INSCRIPTIBILII (14 litere)

O – PROTOCROMOZOM (13 litere)

- Printre cele mai lungi cuvinte formate în întregime din alternări de vocale și consoane se numără:
CITOMEGALOVIRUSURILOR (21 de litere)
IMUNOPOLIZAHARIDELOR (20 de litere)
- "C" este litera cu care încep cele mai multe cuvinte în limba română.
- "Y" este litera cu care încep cele mai puține cuvinte în limba română.

*Durcău Monica, Mărginean Miriam, clasa a V-a A
Prof. coordonator Dănilă Andreea-Maria*

Și, în final, câteva **palindromuri** amuzante:

Ele ne seduc cu desenele. (N. Andronescu, „Enigmistica”, nr. 37/1948)

Era să pozez o pasare. (Dr. Octavian Laiu, Timișoara)

Ene purta patru pene. (idem)

El a gătit agale. (idem)

Uit sec tot ce știu. (idem)

Palindromul este, în sens strict, un cuvânt sau o frază care poate fi citită atât de la stânga la dreapta, cât și de la dreapta la stânga, sensul rămânând același.

De exemplu: UNU, COJOC, REPER etc.

Denumirea de palindrom derivă de la cuvintele grecești *palin* – „din nou” și *dromos* – „drum”.

Propozițiile sau frazele palindromice se mai numesc anaciclice, retrograde, recurente sau sotadice (după Sotades care se spune că le-a inventat).

*Klett Tabita, clasa a V-a A
Prof. coordonator Dănilă Andreea-Maria*

CULMEA melcului: să fugă de acasă

CULMEA melancoliei: să cazi pe gânduri și să-ți rupi mâna

CULMEA World Trade Center: urci cu liftul, cobori cu biroul!

CULMEA ceasului deșteptător: să sune ocupat...

CULMEA ghinionului: să faci pe prostul și să rămâi așa!

CULMEA interfonului: să suni și să primești ton de fax

CULMEA matematicii: să stai de unu singur și să te simți în plus

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

CULMEA prostiei: să stingi lampa și să aprinzi un chibrit ca să vezi dacă s-a stins

CULMEA tramvaiului: să-l tragă poliția pe dreapta

CULMEA somnului: să visezi că dormi

CULMEA lăcomiei: să mănânci bătaie și să nu te sature!

CULMEA auzului: să auzi cum se crapă de ziuă

CULMEA culmilor: să aibă puricii păduchi

CULMEA fotbalului : să înceapă meciul și să scrie pe gazon “Nu călcați spațiul verde”

CULMEA norocului: să te calce o salvare

CULMEA croitoriei: să întorci pe dos costumul lui Adam

CULMEA fizicii: să paști un cal putere pe un câmp magnetic

CULMEA simțurilor: mutul îi spune surdului că orbul se uită la ei...

CULMEA nesimțirii: să scrii pe colivă la mulți ani...

CULMEA politeții: să stai pe scaunul electric și să cedezi locul ...

CULMEA zgârceniei: să dai BEEP la pompieri...când îți arde casa.

*Melissa Zagavi și Iulia Grosu, clasa a VII-a D
Prof. coordonator – Bădescu Lacrima Johanna*

De prin lume adunate...

- Scaunul pe care stai să nu fie niciodată mai înalt decât teancul de cărți pe care l-ai citit!
- Biblia este singura carte al cărei autor este prezent când o citești.
- Faptul că-i judeci pe alții, face ca egoul tău să crească. De aceea oamenii le place să vorbească despre greșelile altora ... le dă sentimentul că ei sunt corecți.
- Uită-i pe cei care te uită!
- Nu-i trata pe alții ca pe o prioritate, în timp ce ei te tratează ca pe o opțiune!
- Dacă plângi că soarele a dispărut din viața ta, lacrimile te vor împiedica să vezi stelele.
- Dacă îți porți copilăria cu tine, nu vei îmbătrâni niciodată
- Dacă vrei să ai prieteni, fii tu un prieten pentru ei!
- Nu căuta să te faci judecător între doi prieteni. În cel mai fericit caz, unul dintre ei o să te urască.

*Paula Lungariu, clasa a VI-a D
Prof. coordonator – Bădescu Lacrima-Johanna*

Știați că...

- Asiro-babilonienii scriau pe tăblițe de lut. Printre ruinele bibliotecilor din Babilon și Ninive s-au păstrat peste 30.000 de cărți scrise pe asemenea tăblițe de lut.
- Multe popoare orientale antice scriau pe tăblițe confecționate din lemn, fildeș sau metal. Romanii foloseau tăblițele cerate. S-a trecut apoi la papirus sau pergament, la tăblițe de bronz, la piei de animale, la scoarță de copac sau pânză.
- Egiptenii își scriau cărțile pe papirus. Acestea erau socotite cărți sfinte, ceea ce i-a determinat pe egipteni să păstreze timp de două mii de ani secretul folosirii hârtiei de papirus.
- În cazul textelor importante, sulul de pergament era protejat de un toc de piele- strămoșul copertelor de astăzi.
- Treptat, tot pentru a fi protejat textul, au apărut mai multe inovații: numerotarea filelor, notarea titlului la început, coperta (care era alcătuită din plăcuțe de lemn învelite în piele, în aur sau în argint).
- În evul mediu, pe lângă obiect de cultură, cartea devenise și obiect de lux: filele aveau ornamente, majusculele erau împodobite migălos, coperta era confecționată din metale rare, fin cizelate, și era împodobită cu pietre prețioase.
- În secolul al XII-lea, apare în Europa un nou material ca suport pentru scriere: hârtia; de fapt, hârtia fusese inventată de chinezi cu aproximativ o mie de ani înainte.
- Gutenberg a folosit litere mobile, confecționate din metal; literele care formau textul se ungeau cu cerneală, se așeza hârtia deasupra și o presă permitea imprimarea lor; foile se tipăreau numai pe o singură parte.
- La scurt timp după ce fusese inventat, tiparul este introdus –în 1507 – în țara noastră de către călugărul Macarie. El a tipărit la Târgoviște cărți bisericești, Țara Românească fiind, astfel, prima țară din această parte a Europei în care au apărut cărți tipărite.
- Cea mai vestită bibliotecă antică a fost Biblioteca din Alexandria (Egipt). În anul 300 î.Hr. acolo existau aproape 1 million de volume (papirusuri).
- Biblioteca Congresului din Washington (S.U.A.) are cel mai mare fond de carte din lume.
- Biblioteca Academiei Române a fost înființată în 1867 și numără în prezent peste 8 milioane de volume, fiind una dintre cele mai importante biblioteci din țară.
- Astăzi, marile biblioteci sunt computerizate și se poate citi orice volum din fondul lor de carte pe rețeaua Internet.
- **Cartea cea mai mică din lume** a fost făurită anul acesta în China și pretinde la recordul Guinness. Microcartea se vinde împreună cu o lentilă convergentă, pentru a se putea citi cele 22 de pagini care nu depășesc lățimea de 0,75 milimetri. Cărțulia *Flori de sezon* imprimă perfect sculptura unor flori alb-negru și cuvintele minuscule de numai 0,01 milimetri. Cartea se găsește în vânzare la Muzeul tipografiilor, administrat de Toppan Printing și poate fi achiziționată contra sumei de 305 dolari.
- **Cea mai mare carte din lume** *The Codex Gigas*, cunoscută și sub numele de *Biblia diavolului* a fost scrisă în perioada medievală. Legenda spune că a fost redactată de un slujitor bisericesc întemnițat pentru că nu a respectat anumite valori spirituale; acesta a promis că va scrie cea mai mare carte din lume într-o singură noapte. Când a realizat că nu reușește a început să i se roage diavolului care i-a ascultat cerințele.

Ștefan Maria, Chișudean Antonia, clasa a V-a A
Prof. coordonator Dănilă Andreea-Maria

ZÂMBETE, ZÂMBETE...

Profesorul la ora de fizică întreabă elevii:

- Cine îmi poate spune ce este vidul?

Bulă îi răspunde:

- Dom' profesor, am în cap, dar nu vă pot spune...

=====

Profesorul de chimie îl întreabă pe elev:

- Ce înseamnă H_2SO_4 ?

Elevul:

- Aaaaa... dom' profesor... îmi stă pe limbă... îmi stă pe limbă...

Profesorul:

- Elev! Scuipe repede că e acid sulfuric!

=====

Dirigintele zice:

- Măi, voi n-ați învățat nimic în toți anii ăștia! Eu vă zic că 90% nu luați evaluarea.

Bulă:

- Dom' diriginte, eu zic că nici nu suntem atâția!

=====

- Oare de ce o fi murit cartea mea de matematică?

- Pentru că avea prea multe probleme!

=====

Toți elevii scriu cu asiduitate la lucrarea „Ce aş face dacă aş fi patron?” Unul singur stă cu mâinile la piept și meditează.

- Marinescule, tu nu scrii?

- Nu, domnule profesor, aștept să-mi vină secretara.

=====

Merg trei băieți la examen. Unul deștept, unul moderat și unul prost. Intră deșteptul, în scurt timp iese. Toți îl întreabă cum a fost.

- Ca de la profesor la profesor.

Intră moderatul, după aceea iese. Toți îl întreabă cum a fost.

- Ca de la elev la profesor.

Intră prostul, după aceea iese. Toți îl întreabă cum a fost.

- Ca de la preot la preot.

- Cum așa?

- Păi când punea el întrebările, eu îmi facem cruce, iar când eu dădeam răspunsurile, el își făcea cruce!

=====

Învățătoarea: Vreau să văd tema pentru acasă, caietele pe masă!

Elevul: Doamnă învățătoare, poate fi pedepsit cineva pentru un lucru pe care nu l-a făcut?

Învățătoarea: Nu!

Elevul: Atunci nu o să mă pedepsiți pentru că nu mi-am făcut tema.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

=====
Doi colegi de bancă

- Ai scris la punctul 3?
- Nimic, dar tu?
- Tot nimic.
- Văleu, profesorul va crede că am copiat unul de la altul!

=====
- Ce este o găină pentru matematician?

- Un ou derivat.

=====
- Ți-am citit lucrarea de control. Foarte bună, dar e identică cu cea a colegului tău de bancă. Ce concluzie să trag de aici? Întreabă profesorul.

- Că și a lui e foarte bună.

=====
- Petrică de ce l-ai lovit pe Ionică?

- M-a făcut hipopotam, domnule învățător.

- Când?

- Trei luni în urmă!

- Și de ce l-ai lovit astăzi?

- Abia acum am văzut cum arată un hipopotam!

=====
La o lecție de matematică, profesorul își întreabă elevii:

- Dacă sunt 12 oi într-o curte și 6 dintre ele sar afară peste gard, câte oi rămân?

- Niciuna, răspunde Georgel.

- Niciuna? Nu ți-ai învățat lecția la matematică, Georgel.

- Dar domnule profesor dumneavoastră nu-mi cunoașteți oile! Când sare una, sar toate!

=====
În Epoca de Piatră, elevii sunt în peșteră la un examen. La un moment dat, se aude o bufnitură, apoi un urlet.

- Neanderthal, de ce țipi?

- Mi-a căzut fițuica pe picioare.

*Martina Pfaff, Ioana Tudor și Laura Irinciuc, clasa a VII-a D
Prof. coordonator - Bădescu Lacrima Johanna*

CIUDĂȚENII ALE CORPULUI OMENESC INTERESANT ȘI DEMN DE REȚINUT

✓ **Ce au descoperit stomatologii despre poziția dinților**

Se pare că dinții noștri au poziție verticală pentru că muscăm alimentele. Studiile stomatologice au demonstrat că dinții tind să caute opozite, astfel că dacă nu am mușca alimentele aceștia ar tinde să se aplatizeze. Mai mult decât atât atunci când un dinte lipsește, ceilalți dinți de pe arcada dentară încearcă să cuprindă locul lipsă distantându-se. Distanțele nou formate se numesc treme. Apoi dintele opozant tinde de asemenea să închidă locul gol. De exemplu dacă o măsea de jos este scoasă, cea de deasupra acesteia coboară. Toate aceste motive determină un chirurg stomatolog să atragă atenția asupra grăbirii unui implant dentar după scoaterea unui dinte definitiv.

✓ **Craniul omului crește până la 45 de ani**

Craniul omului continuă să își modifice forma până la 45 de ani. După aproximativ 20 de ani, atunci când creșterea în lungime se încheie, craniul crește prin îngroșarea oaselor acestuia.

✓ **Oasele adultului nu mai cresc în lungime, dar se pot lăți**

Creșterea în lungime este asigurată la copil și adolescent de cartilajele de creștere care se osifică la adult. Însă oasele pot crește în continuare în lățime. Atenție însă, există boli care determină această creștere, cum este acromegalia – o boală endocrinologică. În acest caz oasele corpului se lătesc, modificările fiind vizibile în special la nivelul feței (mandibula și maxilar lățite cu distanțarea dinților), mâinilor (palme late, inele care rămân mici) și picior (se schimbă numărul la pantof).

✓ **Persoanele obeze au mai puțină apă în organism**

Țesutul gras este slab vascularizat și nu conține la fel de multă apă precum mușchiul de exemplu. Astfel că o persoană obeză poate avea sub 50% apă în organism, pe când o persoană cu greutate normală are aproximativ 70% apă în organism. Mai mult decât atât, țesutul muscular este mai greu decât cel gras. Iată un motiv pentru care bărbații au corpul mai greu, dar și consumă mai multă mâncare (mușchii consumă multe calorii).

✓ **Părul femeii crește mai repede decât al bărbatului**

Deși părul de la nivelul scalpului crește mai repede la femeie, totuși cel mai rapid ritm de creștere îl are barba.

✓ **Bărbații prezintă genetic o masă musculară mai mare**

Sub influența testosteronului bărbații dezvoltă încă din pubertate o masă musculară mai mare decât femeile. Aceasta masă musculară mai mare face ca bărbatul să consume mai multe calorii pe zi, având nevoie de mai multe alimente. Din acest motiv bărbații nu obișnuiesc să depună țesut gras pe picioare sau brațe, unde masa musculară este mare, ci în special în zona abdominală unde țesutul muscular este mai sărac.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

✓ Nu toti oamenii visează în culori

Cercetatorii au ajuns la concluzia că o persoană din 8 nu visează în culori. Nu se știe exact care este cauza viselor alb-negru, dar cel puțin deocamdată nu pare să existe o legătură cu o patologie sau un risc pentru o boală.

✓ 2 kilograme din greutatea noastră este reprezentată de bacterii

Cercetătorii susțin că aproximativ 2 kilograme din greutatea noastră este reprezentată de bacterii. Numai un centimetru pătrat de piele conține peste 30 de milioane de bacterii. Din fericire marea majoritate a acestora nu sunt dăunătoare. Această floră este în mare parte benefică pentru organism. Mai mult decât atât, între aceste microorganisme sunt unele fără de care nu am putea trăi.

✓ Structura osului uman

Fascinanta structură a osului uman a demonstrat că natura poate realiza rețele extrem de rezistente și totodată elastice. Astfel că un os de mărimea unei cutii de chibrituri poate susține 9 tone! Structura osului a fost copiată în numeroase construcții din foarte multe domenii. Specialiștii susțin că osul uman este de 4 ori mai rezistent decât betonul.

✓ Cel mai mare organ al omului

Pielea este cel mai mare organ. Funcțiile acesteia sunt vitale, având rol în combaterea evaporării apei din organism și a pierderii lichidelor importante, jucând un rol imunitar vital etc. Așa se explică de ce în cazul accidentelor este foarte importantă suprafața de piele afectată/arsă.

✓ Cât rezistă corpul uman

Specialiștii apreciază că putem trăi, în medie, 40 de zile fără mâncare, 6 zile fără apă, 6 minute fără aer. Este evident că o persoană obeză poate trăi mult mai multe zile fără mâncare, dar mai puține zile fără apă. De asemenea un sportiv poate rezista mai multe minute fără oxigen decât un sedentar.

✓ Unghiile mâinilor cresc mai repede

Unghiile mâinilor cresc de 4 ori mai repede decât cele ale picioarelor. Explicația constă în faptul că ne folosim mult mai des degetele de la mâini, ceea ce face ca acestea să aibă un flux sanguin mai mare, aducând un aport mai mare de oxigen și nutrienți unghiilor. Mergând pe firul aceleiași explicații sunt susținute și afirmațiile că unghiile de la degetul mare și arătător ale mâinii cresc mai repede, iar în cazul picioarelor unghiă degetului mare crește mai rapid.

✓ Zâmbește!

Pentru a te încrunta folosești 43 de mușchi, dar pentru a zâmbi numai 17! Persoanele optimiste se încrunță mai rar. Așadar cei care zâmbesc des și gândesc pozitiv au mai puține riduri și deci par mai tineri.

✓ Căderea părului

Specialiștii dermatologi susțin că este normal ca la o spălare să ne cadă aproximativ 100 de fire de păr. Căderea părului la bărbați este mai puțin vizibilă pentru că au firul mai scurt și adesea nu se observă.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

✓ O informație pentru părinți

Creierul uman crește ca număr de celule nervoase până la aproximativ 5 ani, iar în prima lună de viață sinapsele din creierul unui bebeluș se dublează. Așadar specialiștii îndeamnă părinții să își stimuleze copiii încă din viața intrauterină prin muzică, dar și după naștere prin jocuri și exerciții specifice vârstei.

✓ Tot despre cerier

Creierul uman generează într-o zi mai multe impulsuri electrice decât toate telefoanele din lume în același interval de timp.

✓ Capacitatea fascinantă a creierului uman

Celulele care alcătuiesc creierul uman pot stoca de până la 5 ori mai multă informație decât cuprinde toată Enciclopedia Britanică. Așadar nu vă feriți să învățați tot mai mult.

✓ Câți mușchi folosești să stai în picioare?

Corpul utilizează 300 mușchi pentru a ține corpul în poziție bipedă – mușchii posturali. De asemenea corpul nostru folosește activ 200 de mușchi pentru un singur pas. Prin urmare mergeți mult, faceți un obicei din plimbări și vă veți menține silueta. Specialiștii susțin că cele mai multe calorii se ard dacă mergeți rapid.

✓ Somnul postprandial

După masă ne este somn – un procent mare din sângele circulant irigă organele digestive pentru a absorbi nutrienții. Așadar circulația cerebrală scade ușor, motiv pentru care suntem somnoroși.

✓ Pigmentul pielii și protecția la soare

Pigmentul pielii, melanina, nu a fost creat de natură în sens estetic, ci în sens de protecție. Acest pigment ne apără de efectele nocive ale soarelui. Așa se explică de ce persoanele care stau la Ecuator au pielea neagră, iar cele din țările nordice pielea albă.

✓ Automatismul inimii

Inima continuă să bată după ce este scoasă din corp. Aceasta pentru că în mușchii inimii există un sistem specializat care îi conferă automatism. Nu ne putem opri inima în mod voluntar, așa cum facem cu respirația

✓ Suntem programați genetic să trăim peste 100 de ani

Cercetătorii au descoperit că suntem programați genetic să trăim peste 100 de ani, după unii până la 150 de ani sau mai mult. Și totuși stilul de viață și alegerile nesănătoase de zi cu zi ne scurtează foarte mult viața.

*Olivia Coman și Cătălin Bera, clasa a VII-a D
Prof. coordonatori: Bădescu Lacrima Johanna, Sentea Alexandru Marcel*

DE CE ?

Aflați la începutul unui drum lung de dezvoltare și împlinire a propriului potențial, copiii au nevoie de îndrumare și susținere, dar și de încurajări și aprecieri.

Curioase din fire, preocupate de căutarea și descoperirea vieții înseși, am studiat și am găsit răspunsuri la multe întrebări de tipul DE CE...? Iată câteva dintre acestea :

➤ **De ce se schimbă anul la 1 ianuarie?**

În Evul Mediu, în Franța, unii sărbătoreau începutul anului în ianuarie, când zilele începeau să se mărească, în vreme ce, pentru alții, anul începea primăvara, anotimpul în care natura se trezea la viață. În 1564, regele Carol al IX-lea a decis ca toată lumea să sărbătorească noul an la 1 ianuarie.

➤ **De ce găinile nu au dinți ?**

Cu 200 de milioane de ani în urmă, strămoșii găinilor aveau dinți. Se crede că, deoarece găinile se hrăneau mai ales cu grăunțe, în timp, maxilarul acestora s-a transformat, ușor – ușor, în cioc, mai folosit la ciugulit.

➤ **De ce laptele este alb ?**

Laptele conține 90% apă și 10% alte substanțe, precum materii grase. Ele sunt cele care dau laptelui culoarea albă. Cu cât laptele conține mai multă materie grasă, cu atât este mai alb: laptele integral, cel semidegresat sau degresat au culori diferite.

➤ **De ce bananele nu sunt drepte ?**

Bananele nu cresc în jos, ci în sus! Crescând, devin mai grele, iar din cauza greutateii se îndoaie spre sol: ele se curbează în mod natural ! Această formă rotunjită se pare că le permite, deasemenea, să nu se strivească unele de altele.

➤ **De ce unii sunt dreptaci, iar alții stângaci ?**

Totul vine de la creier, care este împărțit în două emisfere. Oamenii de știință cred că, atunci când cineva este stângaci, partea dreaptă a creierului muncește mai mult decât partea stângă. Când cineva este dreptaci, partea stângă, de această dată, este cea care ar munci mai mult.

În lume, majoritatea oamenilor sunt dreptaci (90% din populație).

➤ **De ce nu vedem țânțari decât vara ?**

Pentru a trăi și a se reproduce, țânțarii au nevoie de căldură și de umiditate. De aceea, ei sunt foarte numeroși vara, în apropierea râurilor, a lacurilor, a mlaștinilor sau a băltoacelor. La sosirea iernii, intră într-o stare de amorțeală așteptând întoarcerea zilelor călduroase.

➤ **De ce girafele au gâtul lung ?**

În savană, iarba este rară. Cu mult timp în urmă, cele mai multe animale mâncau plantele aflate pe sol. Girafele au început să mănânce frunzele arborilor, iar gâtul lor s-a tot lungit pentru a culege această hrană aflată la înălțime.

➤ **De ce fulgerele fac zigzaguri pe cer ?**

Fulgerele sunt niște scânteii uriașe care se produc în nori când au loc furtuni și care pornesc spre pământ. Ele urmează atunci calea care le permite să atingă mai ușor solul. Dar calea aleasă nu este întotdeauna foarte dreaptă!

➤ **De ce copiii fac prostii ?**

Copiii nu-și dau seama întotdeauna de faptul că fac prostii : foarte adesea, asta se întâmplă deoarece încearcă să facă descoperiri ! De pildă, dacă mănânci prea multă ciocolată, te doare burta; dacă mergi prea repede cu trotineta, riști să cazi și să te rănești.

V-am pregătit și alte DE CE –uri interesante, dar pentru următorul număr al revistei “Zâmbet de Soare”.

Gânduri despre cărți

„Fiecare carte pare că închide în ea un suflet. Și, cum o atingi cu ochii și cu mintea, sufletul ți se deschide ca un prieten bun.” (Maxim Gorki)

„Cărțile ne sunt prieteni statornici. Ne sunt sfetnici și nu ne contrazic. Cărțile care ne plac sunt urme pline de amintiri.” (Mihail Sadoveanu)

„Într-o carte sunt litere moarte, dar vrăjite, pe care le învii cu viața ta.” (Nicolae Iorga)

„Toți acei ce au acces la o bibliotecă, la cărți, sunt niște inși mai buni decât alții, mai fortificați, iar durerile îi ating mai puțin și nefericirile trec mai repede. ” (Mircea Eliade)

„Cartea îndeplinește nu numai misiunea de a ne pune în contact cu semenii noștri depărtați în timp și spațiu; cartea îndeplinește fapta de mirare de a ne face să trăim în afară de minciună, nedreptate și prejudecată.” (Mihail Sadoveanu)

„Eu aș defini cartea ca pe o lucrare de vrăjitorie din care ies tot soiul de imagini care tulbură mințile și modifică sufletele.” (Anatole France)

„O carte își dobândește valoarea, ca un prieten, prin lunga însoțire cu ea.” (Tudor Vianu)

*Stînea Sonia - clasa a V-a A
Prof. coordonator Dănilă Andreea-Maria*

Rezultatele obținute de elevii școlii la Olimpiadele și concursurile școlare – 2013-2014

Etapa națională

Premiul Special

Coman Olivia-Maria (a VII-a D)

*Lb. și lit. română
minorități*

prof. Bădescu Lacrima Johanna

Participare

Bogdan Teodora (a V-a D)

*Lb. și lit. română
minorități*

prof. Bădescu Lacrima Johanna

Etapa județeană

Premiul I

Bogdan Teodora (a V-a D)

*Lb. română
minorități*

prof. Bădescu Lacrima Johanna

Coman Olivia Maria (a VII-a D)

*Lb. română
minorități*

prof. Bădescu Lacrima Johanna

Premiul II

Balea Bianca-Ioana (a VIII-a A)

Lb. română

prof. Cristian Ionela

Premiul III

Lungariu Paula Andreea (a V-a D)

*Lb. română
minorități*

prof. Bădescu Lacrima-Johanna

Mențiune

Irimie Iunia (a VII-a A)

Biologie

prof. Fulea Mihaela-Lucia

Etapa zonală

Stânea Sonia-Andreea (a V-a A)

Lb. română

prof. Dănilă Andreea-Maria

Albu Bianca-Maria (a VI-a A)

Lb. română

prof. Cristian Ionela

Balea Bianca-Ioana (a VIII-a A)

Lb. română

prof. Cristian Ionela

Suciu Georgiana-Livia (a VIII-a A)

Lb. română

prof. Cristian Ionela

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

<i>Irimie Iunia (a VII-a A)</i>	<i>Lb. română</i>	<i>prof. Bădescu Lacrima-Johanna</i>
<i>Bogdan Teodora (a V-a D)</i>	<i>Lb. română minorități</i>	<i>prof. Bădescu Lacrima-Johanna</i>
<i>Măcinic Anamaria (a V-a D)</i>	<i>Lb. română minorități</i>	<i>prof. Bădescu Lacrima-Johanna</i>
<i>Lungariu Paula-Andreea (a VI-a D)</i>	<i>Lb. română minorități</i>	<i>prof. Bădescu Lacrima-Johanna</i>
<i>Coman Olivia-Maria (a VII-a D)</i>	<i>Lb. română minorități</i>	<i>prof. Bădescu Lacrima-Johanna</i>
<i>Bera Cătălin-George (a VII-a D)</i>	<i>Lb. română minorități</i>	<i>prof. Bădescu Lacrima-Johanna</i>
<i>Negrea Sorina (a VII-a A)</i>	<i>Lb. engleză</i>	<i>prof. Trif Sorina-Ioana</i>
<i>Bejenaru Ana-Elena (a VII-a A)</i>	<i>Lb. engleză</i>	<i>prof. Trif Sorina-Ioana</i>

Concursuri școlare:

<i>Balea Bianca-Ioana (a VII-a A)</i>	<i>Concursul național "Speranță și Lumină de Paște" Cluj</i> <i>prof. Cristian Ionela</i>
<i>Ilașcă Bianca (a VI-a B)</i>	<i>Concurs inter-județean Sibiu (mate-fizică-bio) – mențiune</i>
<i>Ilașcă Patricia (a VI-a B)</i>	<i>Concurs inter-județean Sibiu (mate-fizică-bio) – mențiune</i> <i>Concurs național "COMPER-COMUNICARE"</i>

Rezultate ONSS:

Faza județeană:

<i>Cross – locul IX</i>	<i>Mărginean Marcin (a VII-a B)</i>	<i>prof. Bîtiu Vasile</i>
<i>Baschet fete – locul IV</i>		
<i>Tetralon fete – locul V</i>		

Faza zonală:

Locul I

<i>Cross</i>	<i>Mărginean Marcin (a VII-a B)</i>	<i>prof. Bîtiu Vasile</i>
<i>Baschet fete</i>		
<i>Tetralon fete</i>		

Să știi mai multe, să fii mai bun!

Săptămâna 7 – 11 aprilie 2014 a fost dedicată activităților educative extracurriculare și extrașcolare, în cadrul programului „Să știi mai multe, să fii mai bun!”. În conformitate cu un orar special, acesta a venit în sprijinul intereselor și preocupărilor diverse ale elevilor, dându-le ocazia să-și evidențieze talentul și în alt context decât cel curricular, prin implicarea în diverse activități culturale, sportive, tehnico-științifice, educație în spiritul cetățeniei democratice, educație pentru sănătate și stil de viață sănătos, educație ecologică și protecție a mediului. Aceste inițiativă au fost implementate în diverse forme: ateliere de teatru, muzică, arte plastice, educație media și cinematografică, vizite de studiu, mese rotunde, dezbateri, proiecte comunitare, parteneriate educaționale, drumeții, concursuri și competiții sportive.

Săptămâna „Să știi mai multe, să fii mai bun!” a schimbat rutina școlii, permițând elevilor să-și exprime spiritul creativ și a antrenat spiritul de echipă. Și-au dezvoltat competențe în cunoașterea și respectarea regulilor de circulație rutieră, de cunoaștere și evitare a cauzelor care duc la producerea accidentelor, și-au format deprinderi de alimentație rațională, sănătoasă, și-au dezvoltat fair-play-ul în jocuri și competențe sportive, au dobândit cunoștințe noi despre geografia și istoria locală, culturală și civilizația locuitorilor din orașul natal, și-au dezvoltat simțul artistic și gustul pentru frumos, și-au format și dezvoltat atitudinea ecologică responsabilă prin exersarea unor deprinderi de îngrijire și ocrotire a mediului, și-au dezvoltat interesul pentru capodopere cultural-artistice și viața unor artiști, și-au dezvoltat abilități practice prin încondeierea ouălor, confecționarea de ornamente pascale, picturi pe sticlă, suporturi de ouă, păstrând astfel tradițiile locale.

Educația pentru mediu din școli și instituții trebuie să devină obligatorie nu numai prin însușirea noțiunilor fundamentale, ci și prin aplicarea lor în orice împrejurare, obiectiv atins prin activitatea *Fabrica de aer curat*, în desfășurarea căreia s-au utilizat metode și tehnici activizante, menite să trezească interesul elevului pentru mediu, cum ar fi: argumente și contraargumente pe baza analizei unui studiu de caz, rețeaua de discuții, prezentarea unor accidente ecologice și consecințele acestora. Elevii au înțeles ce înseamnă să fii un bun consumator, au pus în practică noțiunile dobândite și au conștientizat că revenirea în scurt timp la formațiile vegetale caracteristice unei zone geografice ar putea reface mediul cu tot ansamblul său, revigorând ecosistemul, de la vegetație la viețuitoare.

Elevii au participat și la diverse competiții sportive: handbal, baschet, fotbal, șah, atletism, prin care s-a urmărit în special dezvoltarea spiritului fair-play, respectul față de adversar.

Au fost organizate ateliere de pictură, vizionări de filme și documentare istorice, audiții muzicale. Au fost organizate și drumeții la Fântâna Corbului, în Parcul Arini cu scopul de a forma deprinderi de comportament civilizată în timpul deplasărilor în grup și de observare și cunoaștere a împrejurimilor.

Acțiunea de ecologizare „Să trăim într-un mediu curat!” a avut ca scop conștientizarea elevilor asupra necesității păstrării curățeniei. Cadrele didactice au dorit să organizeze o activitate de cunoaștere, manifestare și relaționare ecologică a elevilor cu mediul înconjurător, în vederea formării unei atitudini pozitive față de mediu și problemele sale. Prin specificul ei, această acțiune a reușit să implice conștient elevii în promovarea acțiunilor de „dezintoxicare” a spațiilor verzi și a

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

făcut primii pași în formarea la elevi a unor deprinderi de practicare și promovare a conceptelor de protecție a naturii și mediului înconjurător.

Drumețiile și acțiunea de ecologizare au demonstrat că elevii au nevoie de implicare în activități instructiv-recreative, iar petrecerea timpului liber în afara școlii a reprezentat o modalitate de consolidare a spiritului de echipă și a relației elev-elev / profesor-elev.

În evaluarea activităților s-au folosit concursurile pe teme discutate, dramatizări, jocuri de rol, expoziții cu materialele confecționate, observarea sistematică a elevilor, aplicare de chestionare, poze etc.

Săptămâna „Să știi mai multe, să fii mai bun!” a fost o combinație de școală și timp petrecut într-un mod plăcut cu elevii, dascălii având ocazia de a-i cunoaște mai bine pe elevi, de a întări relația cu aceștia. Elevii au fost încântați de produsele realizate de ei și bucușii la câștigarea competițiilor sportive sau culturale.

Consilier educativ, prof. Lacrima Bădescu

”Să stii mai
multe, să
fii mai bun!”

Redactori coordonatori: prof. Bădescu Lacrima-Johanna, prof. Cibu Maria, prof. Cristian Ionela, prof. Dănilă Andreea-Maria, prof. înv. primar Crăciun Maria, prof. Dărămuș Gheorghe, prof. Sentea Alexandru-Marcel, prof. Ghibescu Maria, prof. Nicoară Daniela Florina, prof. Bîtiu Vasile, bibliotecar Honceru Gabriela
Tehnoredactor și grafician: prof. Sentea Alexandru Marcel